Nr 1747

av herrar Åsling och Stjernström
om genomförande av vissa väg- och broprojekt i Jämtland.

Anslaget för vägväsendet har under senare år allvarligt försämrats. Med detta följer en fortgående eftersläpning i vägunderhållet liksom i nybyggandet av vägar och broar. Denna eftersläpning är särskilt kännbar för näringslivets utveckling i ett län som Jämtlands, där befolknings- och sysselsättningsutveckling motiverar speciella insatser. De rent regionalpolitiska skälen för ökade insatser för att utveckla kommunikationerna har hittills i alltför begränsad utsträckning varit möjliga att beakta. Detta är en av de erfarenheter som kan åberopas efter arbetet på länsplanet med nästa flerårsplan.

En annan erfarenhet som detta arbete gett är att de större broföretag, som alltjämt finns på planstadiet, med nuvarande anslagspolitik först efter mycket lång tid kan komma att realiseras.

Vi har tidigare i motioner – senast 1974:124 – påpekat de speciella förhållanden som gäller i Jämtlands län i detta sammanhang. Huvuddelen av länets befolkning finns i Storsjöbygden, där kommunikationerna kompliceras av Storsjöns djupa vikar, som kommunikationsmässigt splittrar upp länets centrala delar. Kommunikationerna får till väsentlig del klaras med fem färjförbindelser, varav i varje fall en torde tillhöra de livligast trafikerade färjlederna inom Sverige.

I detta sammanhang har tre broprojekt aktualiserats. Först och främst är det bron över Sannsundet, som också finns med på flerårsplanerna om än långt ner i prioriteringsordningen. Det andra broföretaget av större volym är bron över Vallsundet, där trafiken är mycket intensiv. Det tredje aktuella broprojektet slutligen är bron över Rödösundet. Den sistnämnda bron är relativt billig att anlägga, och eftersom den i utredningen om Åreprojektet betraktades som angelägen för utvecklingen av turistnäringen i västra Jämtland, får man förutsätta att detta broföretag kan komma till utförande inom ramen för detta projekt och utan att avvakta prioriteringen på flerårsplanerna.

Broarna över Sannsundet och Vallsundet är relativt dyrbara att anlägga, och erfarenheterna av arbetet med flerårsplanerna visar att det med nuvarande medelstilldelning inte finns realistiska möjligheter att föra upp dessa broföretag på en sådan plats på flerårsplanerna att man kan räkna med projektens realiserande inom rimlig tid. Eftersom vägunderhåll och vägbyggande i Jämtlands läns mera perifera delar alltjämt är så eftersatta, kan nämligen inte det förhållandet tolereras att man inom länet omfördelar de medel som eljest skulle gå till vägarna så att de används för dessa storbroar. Om broarna inom rimlig tid skall kunna komma till utförande, måste alltså

särskilt anslag meddelas. Även om trafikutskottets påpekande i anledning av motionen 1974:124 att ramarna för riksvägar och länsvägar numera vanligen är så stora att ett broföretag kan genomföras rationellt och ekonomiskt inom dessa ramar, vilket gäller de allra flesta broprojekt i landet, kan dock denna syn inte tillämpas på de här två nämnda broprojekten. Inte heller har det visat sig möjligt – som utskottet antyder – att vid arbetet med de nya flerårsplanerna i tillfredsställande grad aktualisera de här nämnda broprojekten.

När särskilda medel kan behöva tas i anspråk för sysselsättningsfrämjande åtgärder, bör enligt vår uppfattning projekt som är särskilt angelägna från regionalpolitisk synpunkt komma till utförande genom att medel i särskild ordning ställs till förfogande. I detta sammanhang bör då vissa underhålls- och nybyggnadsarbeten på vägnätet i Jämtlands län liksom de här åberopade broprojekten kunna komma i fråga. Det är därvid av särskild vikt att broprojekten planeras så att även sysselsättningen på längre sikt kan säkras.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen uttalar att, när särskilda medel ställs till förfogande för sysselsättningsskapande åtgärder, i första hand regionalpolitiskt angelägna projekt som de i motionen åberopade i Jämtlands län kommer till utförande.

Stockholm den 22 januari 1975

NILS G. ÅSLING (c) PER STJERNSTRÖM (c)